

dosarul nr.5r-609/2025
04082025/

/4-25110943-26-5r-

H O T Ă R Ă R E

în numele Legii

11 decembrie 2025
Râșcani

orașul

Judecătoria Drochia, sediul Râșcani

Instanța de judecată în componența:

Președintelui ședinței, judecător
grefier

Maria ADOMNIȚA
Tatiana MELNIC, Andreea VRÎNCEANU

cu participarea:

interpretului
contestatarei

Marina ROMANIUC
Liudmila BELENCIUC

în lipsa:

agentului constatator

Andrian

CHEPTĂNARI

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, contestația depusă de Ludmila Belenciuc împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria MAI06 nr.537499 încheiate de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Andrian Cheptănari, la data de 11 iulie 2025, în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional,

c o n s t a t ă

La 11 iulie 2025, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Andrian Cheptănari, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.537499 în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, prin care Ludmila Belenciuc a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale (echivalentul a 25 000 lei), în sarcina acesteia fiind reținută fapta contravențională: în perioada 07 octombrie 2024 – 14 octombrie 2024, în r-nul Râșcani, satul Vasileuți, a pretins mijloace bănești prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul ”P.S.B.”, care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau neexercitării unui drept electoral la alegerile pentru funcția de președinte al Republicii Moldova din 20 octombrie 2024.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria MAI06 nr.537499 din 11 iulie 2025, Ludmila Belenciuc a depus, la 25 iulie 2025, prin intermediul Inspectoratului de Poliție Râșcani, contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria MAI06 nr.537499 din 11 iulie 2025, contestația înaintată și materialul contravențional, în

conformitate cu art.395 alin.(1) pct.2 și alin.(1¹) Cod contravențional, fiind remis spre examinare în fond instanței de judecată.

Poziția, argumentele și solicitările contestatarei expuse în contestație.

În motivarea contestației contestatara Ludmila Belenciuc a indicat că, la data de 20 iunie 2025, în localitatea satul Vasileuți, r-nul Râșcani, agentul constatator ar fi stabilit că ea ar fi implicată în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din 20 octombrie 2024. Se invocă faptul precum, că ea ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare "PSB" pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic.

Pentru această presupusă faptă i-a fost aplicată o sancțiune cu amendă semnificativă.

A omis termenul de depunere a contestației nu din rea-credință sau neglijență, ci din cauza faptului că nu i-a fost explicat dreptul procedural de a contesta procesul-verbal în termen de 15 zile. Lipsa informării corespunzătoare cu privire la acest drept fundamental constituie o încălcare gravă a dreptului la apărare efectivă, garantat de art.26 din Codul contravențional și de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În absența unei informări clare și comprehensibile, nu a avut posibilitatea reală de a-și exercita drepturile procesuale în mod efectiv, ceea ce justifică restabilirea termenului și anularea sancțiunii aplicate cu încălcarea acestuia.

Nu recunoaște vina și nu este de acord cu procesul - verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

În procesul verbal la rubrica 18 apare semnătura lui precum că a recunoscut contravenția, fapt care solicită să fie considerat ca fiind o eroare deoarece intenția a fost de a semna doar pentru că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional.

În situația în care a achitat amenda, menționează că prin acest fapt categoric nu recunoaște vina și fapta contravențională. Achitarea amenzii s-a efectuat pentru a preveni unele pagube mai mari, a evita blocarea conturilor sau a surselor de plată și a nu admite situația de a lipsi familia de ultimele surse de existență.

Menționează că, tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa, nu i-a explicat drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului, nu a asigurat după caz serviciile unui interpret, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt, a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapt care l-a afectat atât pe ea cât și întreaga familie.

Legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante.

În așa mod, a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional.

Cu referire la probatoriu acumulat, menționează că omisiunea agentului constatatator ridică dubii referitoare la respectarea în speță a prevederilor art.425 și 422 alin.(1) Cod Contravențional or, în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Proces - verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art.443 Cod Contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul - verbal atrage nulitatea acestuia. Iar procesul-verbal cu privire la contravenție s-a întocmit cu grave erori de formă și conținut.

Unul din elementele de bază ale procesului verbal este: locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale. Agentul constatatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale.

Omisiunile admise de către agentul constatatator, au afectat în mod esențial modul în care, în prezenta speță, agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art.445 alin.(2) Cod contravențional determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatatator.

Agentul constatatator, deși potrivit dispozițiilor legale, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces-verbal cu privire la contravenție în care să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și nu a acumulat probe care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului.

Cu referire la aspectele de fond, indică că, potrivit deciziei de sancționare, ea ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri, dar aceste concluzii sunt false și abuzive deoarece nu există nici o probă, care să fi prezentat cel puțin cine anume i-a data bani, care persoană fizică, o aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor și nici nu este probat care a fost scopul transferului banilor. La fel, nu a fost probat dacă acești bani au ajuns anume la contestatar sau dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegeri. Nu a fost probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu a fost probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu a fost răsturnată ipoteza unei simple donații sau a unui simplu transfer bancar.

Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatatator.

La decizia de sancționare nu a fost anexat nici un material probator care ar demonstra componența contravenției prevăzută la art. 47¹ Cod Contravențional.

Prin urmare, agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie elemente constitutive al contravenției.

Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Cu referire la cele expuse supra, constată că agentul constatatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul contravențional, trebuie să fie demonstrată potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse în contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajungând la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 47¹ alin.(1) Cod Contravențional.

Suplimentar a mai invocat, că respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună – credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor. Or, această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele și concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Își întemeiază contestația în baza art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.20, 21 din Constituția Republicii Moldova, art. 5, 7, 381, 384, 441, 443, 445, 448, 446, 454, 462 Cod Contravențional.

Prin contestație solicită repunerea în termenul de depunere a contestației, admiterea acesteia și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din data de 11 iulie 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

Opinia părților expusă în ședința de judecată.

Contestatară Liudmila Belenciuc în ședința de judecată a declarat că numărul de telefon indicat în materialele cauzei ”60257165” este înregistrat după dânsa dar de acest număr de telefon se folosește tatăl său, ea îl l-a transmis atunci când în luna mai 2024 a plecat în Federația Rusă, de unde s-a întors în țară în luna iunie 2025. Când a revenit acasă în țară, colaboratorul de poliție i-a întocmit un proces verbal cu privire la contravenție, comunicându-i că pe numărul său de telefon au parvenit mesaje prin ”P.S.B”. Fiind întrebată dacă i-a comunicat agentului constator despre faptul că din luna mai 2024 până în luna iunie 2025 nu a fost în țară, a declarat că i-a spus despre aceasta dar ultimul nu a reacționat nici într-un fel.

Agentul constator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Andrian Cheptănari, fiind citat legal nu s-a prezentat în ședința de judecată, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței.

În conformitate cu art.455 alin.(1) - (2) Cod contravențional, ședința de judecare a cauzei contravenționale are loc cu citarea părților, în modul prevăzut de prezentul cod. Prezența agentului constator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale și permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală.

Aplicând prevederile art.455 alin.(1) - (3) Cod contravențional, ținând cont de faptul că agentul constator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Andrian Cheptănari fiind citat legal nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a comunicat instanței motivele neprezentării, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsa agentului constator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Andrian Cheptănari.

Aprecierile instanței.

Examinând contestația înaintată în coroborare cu materialele contravenționale prezentate în ședința de judecată, instanța, conchide că, procesul contravențional intentat în privința Liudmilei Belenciuc în baza art.47¹ alin.(1) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, din următoarele considerente.

La 11 iulie 2025, agentul constator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Andrian Cheptănari, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.537499 în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, prin care Ludmila Belenciuc a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale (echivalentul a 25 000 lei),

în sarcina acesteia fiind reținută fapta contravențională: în perioada 07 octombrie 2024 – 14 octombrie 2024, în r-nul Râșcani, satul Vasileuți, a pretins mijloace bănești prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul ”P.S.B.”, care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau neexercitării unui drept electoral la alegerile pentru funcția de președinte al Republicii Moldova din 20 octombrie 2024.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria MAI06 nr.537499 din 11 iulie 2025, Ludmila Belenciuc a depus, la 25 iulie 2025, prin intermediul Inspectoratului de Poliție Râșcani, contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria MAI06 nr.537499 din 11 iulie 2025, contestația înaintată și materialul contravențional, în conformitate cu art.395 alin.(1) pct.2 și alin.(1¹) Cod contravențional, fiind remis spre examinare în fond instanței de judecată.

Conform art.448 alin.(1) Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447¹ alin.(8).

În conformitate cu art.395 alin. (1) pct. 2) și alin.(1¹) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute art.394 alin.(1¹) (...).

Procesul-verbal cu privire la contravenției a fost încheiat la 11 iulie 2025, în prezența contestatarii Ludmila Belenciuc copia procesului verbal fiindu-i înmănată contrasemnătură (f.d.31).

Nefiind de acord cu procesul verbal din 11 iulie 2025, la data de 25 iulie 2025, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Râșcani, contravenienta Ludmila Belenciuc a depus contestație împotriva procesului-verbal din 11 iulie 2025.

Deși prin contestația înaintată, contestatara solicită repunerea în termenul de contestare a deciziei agentului constator, instanța de judecată constată că contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.448 alin.(1) Cod contravențional or, procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost încheiate la data de 11 iulie 2025, în prezența persoanei, iar contestația a fost depusă la data de 25 iulie 2025, fiind depusă în termenul legal prevăzut de art.448 alin.(1) Cod contravențional de 15 zile de la data emiterii acesteia.

Respectiv, instanța de judecată constată că contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.448 alin.(1) Cod contravențional.

Prin prisma art.458 alin.(1) Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine:

- a) caracterul veridic al contravenției imputate;
- b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei;
- c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional;
- d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante;
- e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale;
- f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Astfel, aplicând prevederile art.458 alin.(1) Cod contravențional, la judecarea contestației împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, instanța de judecată are obligația de a examina cauza contravențională sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Prin prisma art.445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele și funcția agentului constator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria și numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal și la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii și a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii și încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite și a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

Totodată, instanța de judecată reține că, din perspectiva art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, procedura contravențională este asimilată unei proceduri penale (cauza Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; cauza Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, § 25-26) și, prin urmare, trebuie respectate toate garanțiile oferite de această procedură, printre care se numără și dreptul fundamental la apărare, iar făptuitorul beneficiază de prezumția de nevinovăție, organele statutului trebuind să-și justifice sancțiunile aplicate unei persoane – aplicarea unei amenzi reprezentând o ingerință în dreptul de proprietate, prin diminuarea patrimoniului personal cu suma stabilită drept amendă – prin indicarea tuturor împrejurărilor cauzei.

Respectiv, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act întocmit de un agent aflat în exercițiul funcțiunii, prin care se constată starea de fapt, acesta beneficiind de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. El are forță probantă și este executat din oficiu, urmând să respecte condiția de formă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

Astfel, procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenți constataatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice.

În această ordine de idei, instanța subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse agentului constataator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 Cod contravențional.

În rezultatul examinării și aprecierii condițiilor de formă și conținut a procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța nu atestă careva temeiuri de declarare a nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, în conformitate cu prevederile art.443, 445 Cod contravențional.

La caz, agentului constataator, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție a respectarea exigențele legale prevăzute la art.443 Cod contravențional, neconsemnarea căroră, prin prisma art.445 alin.(1) Cod contravențional, atrag nulitatea absolută a procesului-verbal.

Reieșind din prevederile art.374 alin.(2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției.

În conformitate cu art.385 alin.(1) și (2) Cod contravențional, agentul constataator este reprezentantul autorității publice care soluționează, în limitele

competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de prezentul cod. Este desemnat ca agent constatatator funcționarul din autoritățile indicate la art.400– 423, împuternicit cu atribuții de constatare a contravenției și/sau de sancționare.

În conformitate cu art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Prin prisma art.425 alin.(1) și (3) Cod Contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Potrivit art.458 alin.(1) lit. a) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate.

Prin prisma art.2 Cod contravențional, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Conform art.3 alin.(1) Cod contravențional, caracterul contravențional al faptei și sancțiunea ei contravențională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În conformitate cu art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Prin prisma art.8 alin.(2) Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Reieșind din prevederile art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta

prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

În conformitate cu art.375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În speță, instanța de judecată reține că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu poate fi întemeiată pe presupuneri, acestea trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea persoanei acuzată de săvârșirea unei contravenții.

Dar, totodată instanța de judecată reține că reieșind din prevederile art.374 alin.(2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției, iar prin prisma art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatat, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatat sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatat, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Analizând în ansamblu materialului probator administrat de către agentul constatat în vederea constatării contravenției prevăzute de art.47¹ alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție seria MAI05 nr.537327 din 10 iulie 2025 și probele prezentate de către contestatară în vederea probării nevinovăției sale, instanța de judecată reține că, Ludmila Belenciuc este învinuită de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin.(1) Cod Contravențional, în sarcina acesteia fiind reținută fapta contravențională: **în perioada 07 octombrie 2024 – 14 octombrie 2024 în r-nul Râșcani, satul Vasileuți** a pretins mijloace bănești prin

intermediul conturilor bancare deschise în cadrul "P.S.B.", care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau neexercitării unui drept electoral la alegerile pentru funcția de președinte al Republicii Moldova din 20 octombrie 2024.

În cadrul ședinței de judecată, contestatara Ludmila Belenciuc a declarat că în perioada 07 octombrie 2024 – 14 octombrie 2024 nu s-a aflat în Republica Moldova, a plecat la data de 15 mai 2024 și a revenit în luna iunie 2025.

Fiind întrebată dacă i-a comunicat agentului constator despre faptul că din luna mai 2024 până în luna iunie 2025 nu a fost în țară, a declarat că i-a spus despre aceasta dar ultimul nu a reacționat nici într-un fel.

În vederea verificării argumentelor invocate de către contestatara Ludmila Belenciuc instanța de judecată a solicitat de la Inspectoratul de Poliție Râșcani informația privind traversarea frontierei de stat de către Ludmila Belenciuc în perioada 01 ianuarie 2024 – 31 decembrie 2024.

La 25 noiembrie 2025, Inspectoratul de Poliție Râșcani, la solicitarea instanței, a expediat toate trecerile de frontieră a Liudmlei Belenciuc pentru perioada 01 ianuarie 2024 – 31 decembrie 2024.

Conform extrasului din baza de date a Poliției de Frontieră, se atestă faptul că Ludmila Belenciuc, anul nașterii *****, număr de identificare *****, în perioada anului 2024, are mai multe ieșiri și intrări în țară, și anume ieșire la 05 aprilie 2024 cu intrare în țară la data de 08 aprilie 2024, ulterior a ieșit din țară la data de 17 mai 2024 prin punctul de trecere a frontierei "Costești Stânca Auto", iar până la sfârșitul anului 2024 nu a revenit în țară.

Prin urmare, **în perioada 07 octombrie 2024 – 14 octombrie 2024**, perioadă reținută în procesul verbal cu privire la contravenție drept perioadă a săvârșirii contravenției, contestatara Ludmila Belenciuc nu era în țară, părăsind teritoriul Republicii Moldova la data de 17 mai 2024 prin punctul de trecere a frontiere "Costești Stânca Auto" și revenind în țară în luna iunie 2025 respectiv, ultima nu a avut posibilitatea reală de a comite contravenția ce i se incriminează în perioada 07 octombrie 2024 – 14 octombrie 2024, în r-nul Râșcani, satul Vasileuți or, anume satul Vasileuți r-nul Râșcani este indicat în procesul verbal cu privire la contravenție ca fiind locul comiterii contravenției.

Astfel absența fizică a contestatarei Ludmila Belenciuc de pe teritoriul Republicii Moldova la momentul comiterii "pretinsei fapte" derivă imposibilitate obiectivă a acestuia de a realiza acțiunile descrise în procesul verbal.

Această contradicție între **locul săvârșirii faptei indicat** și **locul real în care se afla persoana – contestatara Ludmila Belenciuc**, anulează însăși posibilitatea reală a acestuia de a săvârși fapta contravențională ce i se incriminează.

Instanța reține că, în temeiul probelor administrate și al declarațiilor contestatarei Ludmila Belenciuc, în perioada indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind perioada săvârșirii contravenției "07 octombrie 2024 – 14 octombrie 2024", acesta nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, respectiv nu era

prezent în satul Vasileuți r-nul Râșcani, loc reținut ca fiind locul comiterii pretinsei contravenții.

În consecință, contestatorul nu putea, din punct de vedere material, să realizeze acțiunile imputate, fiind fizic absent atât din localitatea menționată în procesul verbal, cât și de pe întreg teritoriu al Republicii Moldova.

Conform principiilor răspunderii contravenționale, lipsa prezenței la locul și momentul indicat exclude posibilitatea săvârșirii faptei și, implicit, existența contravenției.

Astfel, instanța remarcă că, prin prisma art.7, 8 și 375 alin.(1) și (2) Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională. Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Totodată, instanța de judecată reține că, din perspectiva art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, procedura contravențională este asimilată unei proceduri penale (cauza Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; cauza Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, § 25-26) și, prin urmare, trebuie respectate toate garanțiile oferite de această procedură, printre care se numără și dreptul fundamental la apărare, iar făptuitorul beneficiază de prezumția de nevinovăție, organele statutului trebuind să-și justifice sancțiunile aplicate unei persoane – aplicarea unei amenzi reprezentând o ingerință în dreptul de proprietate, prin diminuarea patrimoniului personal cu suma stabilită drept amendă – prin indicarea tuturor împrejurărilor cauzei.

În speță, instanța de judecată reține că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu poate fi întemeiată pe presupuneri, acestea trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea persoanei acuzată de săvârșirea unei contravenții.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În contextul expus, instanța de judecată reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie ”acuzatie în materie penală”, în sensul art.6 din Convenție.

Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea dacă o acuzație constituie "acuzație în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de contravenient atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

Așadar, în ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art.6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.

Astfel, chiar în ipoteza în care quantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atâta timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Ținând cont de cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este învinuită Liudmila Belenciuc reprezintă acuzații în materie penală în sensul art.6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Respectiv, sarcina probei îi revine agentului constatatator.

În speță, instanța de judecată relevă că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu de care profită contravenientului, potrivit principiului "*in dubio pro reo*".

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de judecată reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul "*in dubio pro reo*" este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Or, prin prisma art.375 alin.(3) Cod contravențional și în special, potrivit principiului "*in dubio pro reo*", toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare a agentului constatatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

Astfel, instanța de judecată reiterează inadmisibilitatea de drept de a dispune tragerea persoanei la răspundere contravențională, în lipsa unei învinuiri concrete, veridice și demonstrate, or, o asemenea hotărâre, ar atrage inevitabil încălcarea principiilor de drept.

Prin urmare, analizând minuțios conținutul materialelor prezentate, instanța conchide că, agentul constatatator a instrumentat pripit și superficial cazul contravențional, iar probele anexate la materialele cazului poartă un caracter contradictoriu.

În aceste împrejurări instanța are dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse or, procesul-verbal cu privire la contravenție nu este susținut de careva probe, iar constatările agentului constatatator inserate în procesul-verbal cu

privire la contravenție nu au un caracter absolut și nu sunt suficiente pentru a fi puse la baza învinuirii aduse contestatarei, în situația în care aceste constatări nu sunt susținute de careva alte probe or, în caz contrar, se va încălca dreptul contestatarei la apărare, la un proces echitabil, iar toate acestea creează dubii rezonabile în ceea ce privește temeinicia vinovăției contestatarei, dubii de care profită acesta.

În contextul celor invocate supra, deși contestatara Liudmila Belenciuc beneficiind de prezumția de nevinovăție și sarcina probei îi revine agentului constator totuși, contestatara Liudmila Belenciuc, în ședința de judecată a probat nevinovăția sa prin înscrisurile anexate.

Instanța apreciază că nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției imputate contestatarei, întrucât lipsesc atât elementul material (fapta propriu-zisă săvârșită de aceasta), cât și latura subiectivă (intenția ori culpa), or contestatorul la data pretensei fapte indicate în procesul verbal nu se afla fizic în satul Vasileuți, r-nul Râșcani și nici în Republica Moldova.

În consecință, instanța reține că lipsa fizică a persoanei la locul și momentul indicat exclude existența contravenției și, implicit, răspunderea contravențională.

Prin urmare, procesul-verbal de constatare a contravenției, întocmit în lipsa unor dovezi obiective care să ateste în mod clar și neechivoc fapta pretinsă, nu poate constitui temei unic și suficient pentru atragerea răspunderii contravenționale.

Astfel, instanța de judecată reiterează inadmisibilitatea de drept de a dispune tragerea persoanei la răspundere contravențională, în lipsa unei învinuiri concrete, veridice și demonstrate or, o asemenea hotărâre, ar atrage inevitabil încălcarea principiilor de drept.

Or, în orice societate democratică, protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale Statului. În exercitarea acestei atribuții, Statul a instituit norme procesual penale și contravenționale, concentrate în Codul de procedură penală și Codul contravențional, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea și Statul de infracțiuni/contravenții, astfel încât persoana care a săvârșit o infracțiune/contravenție să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și, pe de altă parte, să protejeze persoana și societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere comise în activitatea de cercetare a infracțiunilor/contravențiilor presupuse sau săvârșite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală/contravențională.

Prin normele Codului contravențional, legislatorul național a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între aceste două mari sarcini ale procesului contravențional, pentru stabilirea adevărului și exercitarea unei justiții veritabile.

Subsecvent, instanța notează și faptul că, sancțiunea în procedura contravențională reprezintă mijlocul legal care lipsește de efecte juridice actele procesuale și procedurale, precum și măsurile procesuale dispuse ori efectuate în mod ilegal sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare. Sancțiunile procesual-contravenționale reprezintă niște remedii procesuale ce urmăresc înlăturarea

producerii de consecințe juridice în ipoteza în care legea procesual contravențională a fost încălcată.

În aceste împrejurări instanța are dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse or, procesul-verbal cu privire la contravenție nu este susținut de careva probe, iar constatările agentului constatator inserate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu au un caracter absolut și nu sunt suficiente pentru a fi puse la baza învinuirii aduse contestatarei, în situația în care aceste constatări nu sunt susținute de careva alte probe or, în caz contrar, se va încălca dreptul contestatarei la apărare, la un proces echitabil, iar toate acestea creează dubii rezonabile în ceea ce privește temeinicia vinovăției contestatarei, dubii de care profită aceasta.

În conformitate cu art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenției.

Conform art.461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.

Reieșind din prevederile legale enunțată supra și raportate la contestația formulată, instanța reține că, din întregul probatoriu administrat la cauză, nu se constată că Liudmila Belenciuc ar fi încălcat prevederile art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, iar agentul constatator în ședința de judecată nu a prezentat careva probe în combaterea celor prezentate de către contestatar, în legătură cu ce procesul contravențional în privința Liudmilei Belenciuc pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, urmează a fi încetată pe motivul lipsei faptei contravenționale în acțiunile acestuia.

În conformitate cu prevederile art.47¹ alin.(1), 395, 441 alin.(1) lit. a), 448, 458, 460, 462 alin (5) lit. a) Cod contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se admite contestația depusă de Liudmila Belenciuc împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria MAI06 nr.537499 încheiate de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Andrian Cheptănari la data de 11 iulie 2025, în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința Liudmilei Belenciuc pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, din lipsa faptului contravenției în acțiunile acestuia or, ultima în perioada indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind perioada săvârșirii contravenției ”07 octombrie 2024 – 14 octombrie 2024”, nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani.

Președintele ședinței, judecător /semnătura/ Maria ADOMNIȚA

Copia corespunde originalului, judecător Maria
ADOMNIȚA